

- odtworzenie w całości kariery skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia, w którym nastąpi przywrócenie do takiego zaszerogowania do grupy i stopnia, włączając w to zapłatę odsetek za zwłokę;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 7 listopada 2003 r. Komisja opublikowała ogłoszenie o wakacie na stanowisku dyrektora w grupie A2 w oparciu o art. 29 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Skarżący, kierownik działu zaszerogowany w grupie A3 stopień 7, zajmujący tymczasowo to stanowisko, postanowił zgłosić swą kandydaturę.

Decyzją z dnia 8 maja 2005 r. został on powołany na wakujące stanowisko i zaszerogowany w grupie A*14 stopień 2 ze skutkiem od dnia 16 września 2004 r.

W swej skardze skarżący podnosi, że zaszerogowanie to jest niższe od grupy A2, zmienionej na A*15, znajdującej się w ogłoszeniu o wakacie. Co więcej zaszerogowanie to jest także jego zdaniem niższe niż to, które miał skarżący przed powołaniem go na stanowisko dyrektora, gdy był kierownikiem działu. Taki skutek nie jest jego zdaniem zgodny z tym, że ze stanowiskiem dyrektora wiąże się poważniejsze zadania i funkcje.

Skarżący uważa, że jego zaszerogowanie narusza art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 5 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Szereg zasad prawnych zostało jego zdaniem naruszonych: zasada niedyskryminacji, zasada równoważności stanowiska i grupy, wskazana jako podstawowa zasada gwarantująca równe traktowanie urzędników w art. 7 ust. 1, zasady niedyskryminacji, pewności prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także zasady dobrej administracji i staranności. Ponadto zaszło jego zdaniem naruszenie ekspektatywy określonej ścieżki kariery oraz interesu służby.

Skarżący podnosi ewentualnie, że art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem.

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyrażonej decyzji z dnia 14 listopada 2005 r., na podstawie której Parlament Europejski odmówił skarżącemu wsparcia określonego w art. 24 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżących za poniesione przez nich szkody;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy oraz inni pracownicy Parlamentu Europejskiego, wystąpili o przeniesienie swoich uprawnień emerytalnych nabytych w Belgii do systemu wspólnotowego, zgodnie z przepisami ustawy belgijskiej uchwalonej w 1991 r. W 2003 r. Belgia uchwaliła nową ustawę, która według skarżących przewiduje korzystniejsze warunki dla tego typu nowego przeniesienia. Jednakże skarżący, dokonawszy już przeniesienia uprawnień, nie mogą korzystać z przepisów ustawy z 2003 r.

Skarżący złożyli zatem wniosek o uzyskanie wsparcia przewidzianego w art. 24 regulaminu pracowniczego. Parlament Europejski, który nie zgodził się wesprzeć swoich urzędników oraz członków personelu tymczasowego w uzyskaniu przeniesienia, decyzją z dnia 14 listopada 2005 r. oddalił ten wniosek.

W swojej skardze skarżący kwestionują tę decyzję, którą uznają za odmowę wsparcia naruszającą art. 24 regulaminu pracowniczego. Poza tym ostatnim przepisem na poparcie swoich roszczeń podnoszą naruszenie obowiązku staranności, zasady niedyskryminacji, zakazu arbitralnego postępowania, obowiązku uzasadnienia, zasady uzasadnionych oczekiwań, reguły „patere legem quam ipse fecisti”, jak również nadużycie władzy.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2006 r. — Vienne i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-22/06)

(2006/C 108/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Vienne (Bascharage, Luksemburg) i inni [przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats]

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 r. — Abad-Villanueva i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-23/06)

(2006/C 108/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Abad-Villanueva i in. [Przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich